

Invigning av en av världens modernaste orglar i Malmö

S:t Petri kyrka, Malmö, 27 april 2019

B. Tommy Andersson: Beställningsverk för orgel och orkester (Världspremiär)

Geoffrey Gordon: Konsert för basklarinett och orkester

Camille Saint-Saëns: Symfoni nr 3 "Orgelsymfonin"

Malmö SymfoniOrkester

Dirigent: Marc Soustrot

Basklarinett: Carl-Johan Stjernström

Orgel: Carl Adam Landström

På tillfälligt besök i Skåne råkade jag i lördags, inom ramarna för Malmö internationella orgelfestival, hamna på invigningen av den tio meter höga och tjugo ton tunga kororgeln i S:t Petri kyrka. Vid detta solenna tillfälle var den 700-åriga kyrkan sprängfylld av musikälskare som hade kommit för att få uppleva den hypermoderna Klais-orgeln.

Tyvärr var det ett flertal besvikna malmöiter som tvingades vända vid kyrkporten och på så sätt inte fick uppleva sin stads symfoniorkester i tre verk. Den snart avgående chefsdirigenten **Marc Soustrot** anförde sina styrkor inledningsvis med ett nyskrivet beställningsverk av **B. Tommy Andersson**. Både soligt bländande och glansfullt tedde sig stycket "Le fontane di Villa d'Este, variationer över renässansdanser för orgel och orkester". Det visade sig vara ett extrovert stycke med neoromantiska drag som med sin utåtriktade hållning säkerligen kommer att uppmärksammas mer framöver. Orkestern spelade på topp tillsammans med den fine husorganisten **Carl Adam Landström**, som bjöd på ett färggrant orgelspel.

En kontrast blev därefter amerikanen **Geoffrey Gordons** något lugubra konsert för basklarinett och orkester, där **Carl-Johan Stjernströms** säkra soloinsatser bidrog till ytterligare skuggningar.

Till sist så en grandios final med **Camille Saint-Saëns** tredje symfoni som på grund av sina obligata orgelstämmor kallas för just "Orgelsymfonin". Stycket är

ett av de få franska i genren som blivit ett internationellt repertoarverk. Musiken är okomplicerat skön med en hel del klangliga effekter, vilket inte minst en fyrhändig pianostämma svarar för. Malmösymfonikerna hanterades väl och dynamiskt skiktat av Marc Soustrot. Att en del detaljer flöt ihop berodde i hög grad på kyrkorummets långa efterklang och det kan varken orkester eller dirigent klandras för.

Summa summarum en festlig avslutning på en värdig orgelinvigning. Den som är intresserad av att veta mer om detta orgelbygge rekommenderas att lyssna på P2 dokumentär, klicka här för att komma till programmet.

Sven Andersson